

מ"ת 7223/01/17 - גאלב מוסטפא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 7223-01-17 מדינת ישראל נ' מוסטפא (אסיר)
תיק חיצוני: 28703/2017

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש גאלב מוסטפא (אסיר)
באמצעות עו"ד אמיר בר דיין
נגד מדינת ישראל
משיבה
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, בעתירה לשחרר את המבקש ממעצר הבית החלקי בו הוא נתון בשעות הלילה.

בתיק זה הוגשה ביום 19.1.17 בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

נגד המבקש הוגש כתב אישום בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, רשיון נהיגה שפקע למעלה מ - 12 חודשים, לאחר שפקע בשנת 2007.

התמצית העובדתית היא כי ביום 18.1.17 נעצר המבקש כאשר נהג ברכב בהיותו פסול מנהיגה שניתנה בתיק **פל 2725-04-16**, במסגרתו נפסל רישיונו למשך 30 חודשים, בנוכחותו. כן הושת עליו עונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים, שירוצה בעבודות שירות - ריצוי המאסר החל ביום 5.12.16 - ומאסר מותנה 12 חודשים למשך 3 שנים ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך שנתיים, התחייבות על סך 4,000 ₪ למשך שנתיים. המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו תוך ריצוי עונש המאסר וחרף הפסילה הארוכה.

למבקש, הנוהג משנת 2005, 14 הרשעות קודמות בתעבורה, לרבות הרשעות בגין נהיגה בפסילה, 2 הרשעות בגין רישיון נהיגה שפקע ונהיגה ללא רישיון מעולם. הרשעתו האחרונה היא בתיק המוזכר לעיל. המבקש פסול מנהיגה בתיק פלילי כעולה מהרשעותיו.

בתחום הפלילי, הרשעה מיום 6.1.10 בגין עבירות חמורות - שוד מזוין, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, גניבת רכב וחבלה במזיד. שם הוטל עליו, בין היתר, עונש של 6 שנות מאסר וחמישה חודשים, פסילה של 6 שנים מתוך 5 שנות פסילה בפועל והיתרה על תנאי. המבקש השתחרר מהכלא ביום 9.6.15.

ביום 19.1.17 הוריתי על מעצרו של המבקש.

ביום 29.6.17 הוריתי, נוכח בקשת המבקש, כי בנסיבות המיוחדות - נישואי ביתו, המעצר הממושך בו היה נתון עד אז (5 חודשים) על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בדרך של חלופת מעצר בית מלא בשילוב המפקחים שהוצעו ופיקוח אלקטרוני.

בהמשך, נוכח בקשת ב"כ המבקש, הוריתי על פתיחת חלון אוורור למבקש, בין השעות 16:00 - 19:00, כשהוא מלווה במפקח.

ביום 23.10.17 הוגשה בקשה לעיון חוזר ולהקלה בתנאי מעצרו של המבקש, כך שמעצרו של המבקש יומר למעצר בית לילי, לצורך יציאתו לעבודה. נוכח פרק הזמן שחלף מאז המצאות המבקש במעצר בית, והמלצת שרות המבחן, נעתרתי לבקשה, והוריתי ביום **21.12.17**, על מעצר בית חלקי בין השעות 19:00 בערב ל - 6:00 בבוקר, והתירתי יציאתו של המבקש לעבודה בימים א'-ה' בין השעות 6:00 - 18:00 וביום ו' משעה 6:00-14:00. בנסיבות הוריתי על ביטול האיזוק האלקטרוני.

ביום 7.5.8 הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית ובה התבקש ביהמ"ש לשחרר המבקש מתנאי מעצר הבית החלקי.

נימוקי הבקשה - במסגרת התיק העיקרי, המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, ועניינו נדחה לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש ליום 28.10.18. צוין כי בהתחשב בהודאתו ונטילת אחריות על מעשיו ודחיית הדיון למשך 5 חודשים, עסקינו ב"שינוי נסיבות", טעם המצדיק קבלת הבקשה, על פי הדין.

טעם נוסף המצדיק קבלת הבקשה - פרק הזמן הארוך בו שוהה המשיב במעצר ובמעצר בית חלקי.

המשיבה מתנגדת לבקשה בציינה כי עסקין בעבירות חמורות, וכי אין בנמצא נסיבות חדשות המצדיקות היעדרות לה. כך גם חלוף הזמן אינו מצדיק שינוי בתנאים.

זאת ועוד כנגד המבקש תלוי ועומד מאסר מותנה של 12 חודשים ופסילה לתקופה ארוכה, ולחובתו עבר תעבורתי מכביד.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר,

אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

המבקש נהג ברכב בפסילה, כשרישיון הנהיגה שלו פקע לפני כעשור, עבירות המצויות ברף הגבוה של עבירות התעבורה. אין זו הפעם הראשונה בה נוהג המבקש ללא רישיון נהיגה, הגם שלא הוציא רישיון נהיגה, דבר המקים חשש להישנות המעשה. בנוסף, תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה של שנה ופסילה ארוכה.

החלטת בית המשפט מיום 21.12.17, במסגרתה שוחרר המבקש לתנאי מעצר בית חלקי, מאזנת בין האינטרס של המבקש ונסיבותיו לבין האינטרס הציבורי שבבסיסו ההגנה על ביטחון הציבור ממסוכנות המבקש ומועדו.

מיום מתן ההחלטה, ועד מועד הגשת בקשה זו, חלפו כחמישה חודשים. נטען כי בתיק העיקרי המבקש הורשע, והוא קבוע ליום 28.10.18, לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש.

לא מצאתי בנסיבות אלה שינוי המצדיק היעדרות לבקשה.

בהעדר עילה לעיון חוזר, אין מקום לשחרור ממעצר בית "בשלבים", כפי שנקבע בבש"פ 4152/91

פלוני נגד מדינת ישראל:

"רק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המלמדות על שינוי מהותי במצב יצדיקו עיון חוזר ושינוי התנאי" כדי למנוע תופעה בה "נאשם שנעצר... שוטח תחינתו בבית המשפט ומבקש לשחררו, ומציע כי תנועותיו תוגבלנה בכל שעות היממה, בית המשפט נענה לו ולא חולפים ימים רבים ובאה בקשה לשנות את התנאי הזה, כי הוא מכביד... הענות חיובית לפניות כאלה תתפרש בעיני הציבור, נאשמים וסנגוריהם, כי הנה נפתחה דרך להשתחרר מהמעצר וגם ממה שנקרא "מעצר בית" בשלבים". (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

נוכח האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ח, 17 מאי 2018, בהעדר הצדדים.